

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích rozhodl soudcem Jaroslavem Vávrou ve věci

žalobce: K. Z.

proti

žalované: Česká správa sociálního zabezpečení, IČ 00006963
sídlem Křížová 1292/25, 225 08 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 17. 8. 2022, č. j. X,

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Napadené rozhodnutí a jeho podstata

1. Napadeným rozhodnutím žalované byly zamítnuty námitky dle § 88 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, v rozhodném znění (dále jen „zákon č. 582/1991 Sb.“), které podal žalobce proti rozhodnutí žalované ze dne 29. 6. 2022, č. j. X.
2. Tímto rozhodnutím z 29. 6. 2022 žalovaná v souladu s § 67 odst. 3 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, v rozhodném znění (dále jen „zákon o důchodovém pojištění“) a podle § 1 nařízení vlády č. 35/2022 Sb., o druhém zvýšení důchodů v roce 2022 (dále jen „nařízení vlády č. 35/2022 Sb.“), zvýšila žalobci od červnové splátky 2022 (konkrétně od

24. 6. 2022) vyplácený starobní důchod na 15 837 Kč měsíčně (procentní výměra byla navýšena na 11 937 Kč měsíčně).

II. Obsah žaloby

3. Proti v záhlaví označenému rozhodnutí žalované o mimořádné valorizaci důchodu podal žalobce žalobu, v níž nezpochybňoval, že žalovaná při zvyšování starobního důchodu postupovala v souladu s § 67 odst. 3 zákona o důchodovém pojištění a s nařízením vlády č. 35/2022 Sb.
4. Vznese však jedinou žalobní námitku spočívající v tom, že žalovanou aplikované právní normy mají za důsledek nedůvodné rozdíly a jsou protiústavní, neboť stanoví, že procentní výměry důchodů se zvyšují mimo pravidelný (tzv. mimořádná valorizace) termín až od splátky důchodu. Z tohoto důvodu mají důchodci s pozdějším datem výplaty důchodu, mezi něž patří i žalobce, k dispozici valorizovaný důchod později a na část peněz nedosáhnou vůbec, čímž jsou neprávem znevýhodněni. Žalobce konkrétně uvedl, že důchodce, který má stanoven výplatní termín důchodu k 24. dni v měsíci, obdrží mimořádnou valorizaci na období 24. 6. až 31. 12., zatímco důchodce, jež má stanoven výplatní termín ke 2. dni v měsíci, obdrží mimořádnou valorizaci na období 2. 6. až 31. 12. Důchodci si tedy při obdržení valorizace mohou být dle žalobce rovni pouze tehdy, když veškeré důchody budou valorizovány k jedinému okamžiku, bez ohledu na to, že budou vypláceny v rozdílné dny.
5. Žalobce též kritizoval právní úpravu obsaženou v § 67a odst. 1 písm. a) zákona o důchodovém pojištění. Učinil obsáhlejší rozbor rozdílu zvyšování důchodu u důchodce ve věku 85 a 100 let.
6. Podstatnou součástí žaloby žalobce učinil argumentaci a k navazujícímu návrhu, aby soud přerušil řízení a podal Ústavnímu soudu návrh na zrušení § 67 odst. 3 a § 67a odst. 1 písm. a) zákona o důchodovém pojištění.
7. Závěrem žalobce navrhl zrušení napadeného rozhodnutí a zrušení příslušného použitého ustanovení § 67 odst. 3 zákona o důchodovém pojištění.

III. Vyjádření žalované, replika žalobce a jednání soudu

8. Žalovaná ve vyjádření k žalobě navrhla, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl. Zdůraznila, že valorizace není samostatná důchodová dávka. Splátka důchodu náleží vždy na měsíční období dopředu, takové období počíná dnem splatnosti dané splátky a končí dnem předcházejícím dni splatnosti následující splátky bez ohledu na to, kolik dnů konkrétní kalendářní měsíc má. Období, na které je důchod vyplácen, není limitováno koncem konkrétního kalendářního roku. Procentní výměra vypláceného důchodu je tedy všem důchodcům zvýšena stejně. Pouhý rozdíl ve výplatních termínech nezpůsobuje ztrátu valorizovaného důchodu.
9. Žalobce v replice k vyjádření žalované setrval na podstatě své žalobní argumentace, zmínil pro něho pozitivní důsledky novelizovaného znění § 67 odst. 2 zákona o důchodovém pojištění s účinností od 1. 1. 2022. Rovněž poukázal na to, že Ministerstvo práce a sociálních věcí se chystá v blízké budoucnosti opustit koncept klouzavého měsíce a nahradit jej měsícem kalendářním. To znamená, že žalobci dá fakticky ve všem za pravdu. V druhé části repliky reagoval podrobně na dle jeho tvrzení jednotlivá pochybení žalované

uvedená ve vyjádření k žalobě.

10. Při jednání soudu žalobce setrval na podané žalobě a podal výklad své repliky k žalobě. Nárok prezentoval za použití části grafů založených v soudním spise. Žalovaná odkázala na své předchozí vyjádření. Zdůraznila, že napadené rozhodnutí je v souladu s platnými předpisy, což v obdobné věci pravidelného zvyšování důchodů ověřil dříve Ústavní soud.

IV. Přezkum věci soudem

11. Soud přezkoumal v mezích žalobních bodů dle § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, v rozhodném znění (dále jen „s.ř.s.“) žalobou napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
12. Podle § 67 odst. 3 zákona o důchodovém pojištění platí, že *procentní výměry vyplácených důchodů se zvyšují mimo pravidelný termín (dále jen „mimořádný termín“), pokud v období pro zjišťování růstu cen stanoveném podle odstavce 4 dosáhl růst cen aspoň 5 %. V mimořádném termínu se vyplácené důchody zvyšují od splátky důchodu splatné v pátém kalendářním měsíci následujícím po kalendářním měsíci, v němž růst cen dosáhl aspoň 5 %.*
13. Podle § 1 odst. 1 nařízení vlády č. 35/2022 Sb. platí, že *důchody starobní, invalidní, vdovské, vdovecké a sirotčí přiznané před 1. červnem 2022 se zvyšují od splátky důchodu splatné po 31. květnu 2022 tak, že procentní výměra důchodu se zvyšuje o 8,2 % procentní výměry důchodu, která náleží ke dni, od něhož se procentní výměra zvyšuje.*
14. Soud předně konstatuje, že Nejvyšší správní soud již v minulosti rozhodoval ve skutkové a právně obdobných věcech (řízení byla u Nejvyššího správního soudu vedena pod sp. zn. 3 Ads 15/2013, sp. zn. 2 Ads 121/2015, sp. zn. 1 Ads 171/2016, sp. zn. 2 Ads 98/2018 a sp. zn. 7 Ads 228/2018). Opakovaně pak bylo ve skutkové a právně obdobných věcech rozhodováno také Ústavním soudem (srov. např. usnesení Ústavního soudu ze dne 20. 2. 2012, sp. zn. IV. ÚS 447/12, ze dne 3. 4. 2012, sp. zn. IV. ÚS 1079/12, a zejména usnesení ze dne 9. 12. 2014, sp. zn. I. ÚS 281/14, a ze dne 12. 5. 2021 sp. zn. II. ÚS 878/2021). V řízení zahájeném skupinou poslanců pod sp. zn. Pl. ÚS 47/18 Ústavní soud zamítl nálezem ze dne 12. 5. 2020 návrh na zrušení ustanovení § 67 odst. 2 zákona o důchodovém pojištění a odmítl návrh na zrušení § 67 odst. 1, odst. 3 až odst. 16 a § 67a zákona o důchodovém pojištění.
15. Ačkoli se v případě shora uvedených řízení jednalo o zvýšení důchodu v rámci tzv. řádných valorizací, a to důchodu invalidního, jsou závěry vyslovené v citovaných rozhodnutích přenositelné i na nyní souzenou věc. Při srovnání § 67 odst. 2 zákona o důchodovém pojištění, ve znění účinném do 31. 12. 2021, k němuž se shora citovaná rozhodnutí vysokých soudů vztahují, a § 67 odst. 3 zákona o důchodovém pojištění, je zřejmé, že princip obou ustanovení byl obdobný. K navýšení důchodu (základní a procentní výměry při řádné valorizaci a procentní výměry při mimořádné valorizaci) docházelo od splátky důchodu splatné v konkrétním kalendářním měsíci. Gros žalobní argumentace žalobce je přitom obdobný jako v případě podání, jimiž byla zahájena řízení o kasačních a ústavních stížnostech, o nichž bylo rozhodnuto výše označenými rozhodnutími. Soud se proto k základní žalobní námitce žalobce vyjádří pouze stručně, neboť nedává jakýkoli smysl stále dokola opakovat již několikrát nejvyšším vnitrostátním interpretem správního práva vyslovené (a Ústavním soudem akceptované - srov. usnesení Ústavního soudu ze dne 9. 12. 2014, sp. zn. I. ÚS 281/14) závěry, k jejichž přehodnocování

nejsou krajské soudy povolány (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 8. 2006, č. j. 1 Aps 2/2006-68, a § 17 s.ř.s.).

16. Již v odůvodnění rozsudku ze dne 20. 11. 2013, č. j. 3 Ads 15/2013-71 (ústavní stížnost proti tomuto rozsudku byla jako zjevně neopodstatněná odmítnuta usnesením Ústavního soudu ze dne 9. 12. 2014, sp. zn. I. ÚS 281/14), Nejvyšší správní soud poukázal na skutečnost, že důchod je pobírán na tzv. „*klouzavý měsíc*“, který počíná běžet výplatním termínem. Konstatoval dále, že jediným rozdílem mezi důchodci s různým termínem výplaty je skutečnost, že někteří dosáhnou na valorizované částky dříve než jiní a budou tak mít valorizovanou důchodovou dávku k dispozici dříve (nikoli déle); v takovém případě však nemůže dojít k situaci, kdy by důchodci s pozdějším výplatním termínem na některé částky vůbec nedosáhli. Obdobné pak vyplývá z rozsudků Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 10. 2015, č. j. 2 Ads 121/2015-49, a ze dne 13. 4. 2017, č. j. 1 Ads 171/2016-39 (jedná se tedy o ustálenou rozhodovací praxi).
17. Soud tak zdůrazňuje, že splátka důchodu náleží vždy na měsíční období dopředu ve smyslu § 116 odst. 1 zák. č. 582/1991 Sb., které počíná dnem splatnosti dané splátky a končí dnem předcházejícím dni splatnosti následující splátky. Takové období se neshoduje s kalendářním měsícem. Období, na které je důchod vyplácen, není omezeno koncem kalendářního roku, ale pouze dnem přiznání důchodu a smrtí jeho poživatele. Při mimořádné valorizaci se tedy zvyšuje procentní výměra důchodu vypláceného v různých výplatních termínech dopředu, žalobci se nevyplácí valorizace, ale náleží mu splátka důchodu vyplácená pravidelně v měsíčních splátkách na období dopředu.
18. Žalobce obdržel první důchodovou dávku zvýšenou v souladu s nařízením vlády č. 35/2022 Sb. dne 24. 6. 2022. Ve valorizované výši byl žalobci důchod cyklicky vyplácen na období dopředu, tedy na období od 24. 6. 2022 do 23. 7. 2022 a dále na období od 24. 7. 2022 do 23. 8. 2022, od 24. 8. 2022 do 23. 9. 2022 atd., nikoli tedy jen do 31. 12. 2022. V rámci lednového zvyšování důchodů v roce 2023 byla žalobci zvýšena základní a procentní výměra důchodu v již zvýšené výši od červnové splátky. Z hlediska nominální hodnoty, která byla žalobci vyplacena, se jeho situace nelišila a neliší od důchodce, kterému náležel důchod ve shodné výši, ale první důchodovou dávku zvýšenou v souladu s nařízením vlády č. 35/2022 Sb. obdržel již dne 2. 6. 2022. Jediným rozdílem je skutečnost, že žalobce obdržel jednotlivé důchodové dávky o 22 dní později než důchodce v popsaném modelovém příkladu.
19. Je nepochybné, že pokud měna podléhá změnám své hodnoty, je hodnota určité konkrétní částky v různých dnech různá (lze si za ni v různé dny koupit různé množství statků). Nicméně průměrná roční míra inflace činila v roce 2016 0,7 %, v roce 2017 2,5 %, v roce 2018 2,1 %, v roce 2019 2,8 %, v roce 2020 3,2 % a v roce 2021 3,8 %. Pro rok 2022 sice činila 15,1 %, nicméně v červnu 2022 (od červnové splátky 2022 byl žalobci důchod zvýšen) meziročně činila 9,4 % ročně. Za podmínek citovaných v České republice je tedy vliv změny hodnoty peněz v časovém období necelého jednoho měsíce mezi nejčasnějším a nejpozdějším termínem výplaty důchodu na skutečný disponibilní příjem příjemce důchodu zcela marginální (jedná se o hodnoty nižších jednotek korun). Podobně tomu je v případě přerušení či zastavení vyplácení dávek (například v důsledku smrti příjemce). Je-li zajištěno, že konkrétní den výplaty důchodu je příslušným orgánem stanoven za vyloučení kritérií diskriminační či jinak nelegitimní povahy a jedná-li se o rozdíl v datech výplaty nejvýše v řádu několika málo týdnů, lze rozhodnou právní úpravu za současných

ekonomických podmínek České republiky považovat za ústavně konformní (srov. např. odůvodnění rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 10. 2015, č. j. 2 Ads 121/2015-49, body 17 a 18, či sdělení Veřejného ochránce práv ze dne 15. 1. 2015, sp. zn. 6562/2014VOP/PMJ).

20. Jak již bylo uvedeno, závěry shora citované judikatury Ústavního soudu plně dopadají na nyní souzenou věc. Z nálezu Ústavního soudu ze dne 12. 5. 2020, sp. zn. Pl. ÚS 47/18, jehož nosná část odůvodnění (body 68. až 77) v podstatě odpovídá na jedinou námitku žalobce, vyplývá, že všichni poživatelé důchodu dostávající před valorizací stejný důchod dostanou bez ohledu na termín jeho výplaty vyplacenu i v návaznosti na valorizaci stejnou částku. Všichni ve stejném postavení dostávají stejně a jsou si (s výjimkou rozdílnosti data výplaty, která nebyla předmětem přezkumu Ústavním soudem a kterou žalobce nyní také nerozporuje) zcela rovni. Ústavní soud také konstatoval, že se navrhovatelka snažila doložit tvrzenou nerovnost výpočtem přepočítávajícím částky z tzv. klouzavého měsíce na kalendářní měsíc, ovšem právě ten dokládá iracionalitu jejích úvah, neboť částky důchodů za kalendářní měsíc tímto způsobem vypočítané nikdo ve skutečnosti na účet ani v hotovosti nedostává. Závěrem dal Ústavní soud za pravdu žalované, že kdyby poživatelé důchodu dostávali doplatky nebo jiné navýšení výše důchodu, byli by tím znevýhodněni ti oprávnění, kteří by je nedostávali anebo dostávali v menší výši než jiní. Systém, kde každý důchodce dostane při stejné výši důchodu valorizováno stejně, by se změnil v systém, kdy každý dostane jinou částku dle data splatnosti. Ve shora citovaném usnesení ze dne 12. 5. 2021, sp. zn. II. ÚS 878/21, Ústavní soud odmítl obdobnou argumentaci, jakou nyní nadnáší žalobce, včetně argumentace znaleckým posudkem zpracovaným Ing. J. V. Účastníkům řízení je obsah plenárního nálezu Ústavního soudu velmi dobře znám, což v podáních soudu potvrdili. Rovněž je to patrné z jejich argumentace.
21. Na uvedených závěrech nic nemění ani novelizace ustanovení § 67 odst. 2 zákona o důchodovém pojištění provedená zákonem č. 469/2020 Sb. a účinná od 1. 1. 2022. Vhodnost, účelnost či sociální spravedlnost právní úpravy soud (a to ani Ústavní) zásadně neposuzuje, neboť tyto úvahy nepřísluší soudům, nýbrž zákonodárci, na něhož se musí případně žalobce se svými podněty obrátit. Jedná se totiž o otázky v podstatě politické, kam primárně spadá celá oblast tzv. sociálních práv (k tomu srov. např. bod 78 nálezu Ústavního soudu ze dne 23. 4. 2008, sp. zn. Pl. ÚS 2/08, a dále bod 90 odůvodnění nálezu ze dne 20. 5. 2008, sp. zn. Pl. ÚS 1/08, či usnesení Ústavního soudu ze dne 10. 9. 2013, sp. zn. III. ÚS 1312/13). Právní úpravu § 67 odst. 2 zákona o důchodovém pojištění, účinnou od 1. 1. 2022, lze právě za takovou aktivitu zákonodárce považovat.
22. K zhodnocení určitých disproporcí účinné právní úpravy, obsažené v § 67 odst. 3 zákona o důchodovém pojištění, soud odkazuje na závěry nálezu Ústavního soudu ze dne 12. 5. 2020, sp. zn. Pl. ÚS 47/18, zejména bod 75 nálezu. Tyto disproporce totiž nedosahují protiústavních rozměrů a lze je považovat za odůvodněné. Argumentace žalobce pak v obecné rovině spíše (jen) směřuje ke spravedlnosti, resp. rovnosti absolutní, jež není častokrát zcela dosažitelná, případně je dosažitelná za cenu vysokých nákladů. Ústavní soud v plenárním nálezu za pomoci argumentace Vlády ČR a žalované poukázal na to, že žalobcem propagovaný cíl změny právní úpravy, při zachování jiných parametrů výplaty důchodů by mohl vést k ještě větší nerovnosti mezi adresáty dávek důchodového pojištění. Krajský soud k tomu nad rámec nutného poznamenává, že se to již ostatně projevilo při řádném zvyšování důchodů počínaje 1. 1. 2022.

23. Tvzení, že v období od 1. 6. 2022 do 23. 6. 2022 nebyl důchod žalobci valorizován, je zavádějící. V souladu s výše popsanými pravidly žalobce na toto období obdržel důchod dne 24. 5. 2022 podle pravidel předchozí řádné valorizace. Na celkovou výplatu důchodu je třeba nahlížet jako na řadu po sobě jdoucích měsíčních dávek začínající od přiznání důchodu a pokračující dále do budoucnosti. Pokud se od jistého měsíce v této posloupnosti začne valorizovat, bude mít důchodce s dřívějším výplatním termínem peníze k dispozici dříve než důchodce s výplatním termínem pozdějším. Neznamená to však, že by na část valorizovaných prostředků nikdy nedosáhl.
24. Lze shrnout, že závěry Ústavního soudu, které vyslovil ve svém nálezu ze dne 12. 5. 2020, sp. zn. Pl. ÚS 47/18, dopadají i na případ § 67 odst. 3 zákona o důchodovém pojištění, které tak za protiústavní považovat nelze. Jediným rozdílem mezi důchodci s různým termínem výplaty je skutečnost, že někteří dosáhnou na částky, které jsou valorizovány dle § 67 odst. 3 zákona o důchodovém pojištění, dříve, než jiní – budou tak mít valorizovanou důchodovou dávku k dispozici dříve (nikoli déle). Tato dílčí disproporce v postavení příjemců důchodu je vyvážena praktickou potřebou plynulého zajištění sociální podpory a není protiústavní. Soud připomíná, že žalobce v zásadě nebrojí proti tomu, aby důchodové dávky (mimo dávek příslušníkům ozbrojených sil) byly vypláceny adresátům v odlišných termínech (nyní v sudých dnech od 2. do 24. dne v měsíci), což je podloženo provozními důvody především České pošty s.p., která i v dnešní době administruje faktickou výplatu důchodů pro více než jeden milion příjemců.
25. Krajský soud z uvedených důvodů neshledal důvod pro to, aby postupoval v intencích návrhu žalobce, tedy aby řízení přerušil a věc předložil Ústavnímu soudu. Argumentace Ústavního soudu v citovaném plenárním nálezu ze dne 12. 5. 2020 je plně aktuální, a to i přes pozdější novelizaci ustanovení § 67 odst. 2 zákona o důchodovém pojištění cestou poslanecké iniciativy účinnou od 1. 1. 2022. Na daném postupu krajského soudu nic nemění ani skutečnost, že Ministerstvo práce a sociálních věcí činí kroky ke komplexnější úpravě vyplácení důchodových dávek v blízké budoucnosti. Soud rovněž pochybuje o tom, že samotná možná a jemu neznámá (je totiž věcí úvah zákonodárce) právní úprava, která by následovala po eventuálním zrušení § 67 odst. 3 zákona o důchodovém pojištění, by přinesla žalobci a ostatním poživatelům dávek kýžený cíl větší spravedlnosti, za situace, kdy by zůstal zachován systém výplaty za tzv. klouzavý měsíc a koncept různého data výplaty dávek. Zásah do systému výplaty důchodových dávek a jejich zvyšování totiž nelze činit izolovaně změnou jednoho ustanovení, jak se domáhá žalobce.
26. Pro úplnost soud dodává, že nepřistoupil k provedení důkazu znaleckým posudkem Ing. J. V. ze dne 4. 2. 2014, č. 138/2014, jeho dodatkem č. 1, rozhodnutím o zvýšení důchodu paní J. P. ze dne 11. 3. 2016 a e-mailovou korespondencí žalobce a žalované ze dnů 14. 3. 2019 a 15. 3. 2019. Ve vztahu ke znaleckému posudku soud konstatuje, že tento byl vypracován soudním znalcem z oboru ekonomiky, peněžnictví a strojírenství, přičemž tento posudek neřeší a ani řešit nemůže právní otázky dané problematiky. Souhrnně ve vztahu ke všem uvedeným důkazním prostředkům pak soud konstatuje, že skutečnosti z nich případně vyplývající nejsou způsobilé převážit závěry vyplývající ze shora citované judikatury vysokých soudů (Nejvyššího správního soudu a Ústavního soudu), pokud jde o ústavnost § 67 odst. 3 zákona o důchodovém pojištění. Provedení těchto důkazů by tedy nepřineslo objasnění jakýchkoli pro věc významných skutečností.

V. Závěr a náklady řízení

27. Jelikož základní žalobní námitka nebyla důvodná, soud žalobu podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl (výrok I).
28. Žalobce nebyl v řízení úspěšný, nemá právo na náhradu nákladů řízení. Protože na náhradu nákladů řízení nemá právo ani úspěšná žalovaná (§ 60 odst. 2 s.ř.s.), rozhodl soud, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení (výrok II).

Poučení:

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům řízení.

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost (mimořádný opravný prostředek) ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Pardubice, 28. únor 2023

Jaroslav Vávra v. r.
soudce